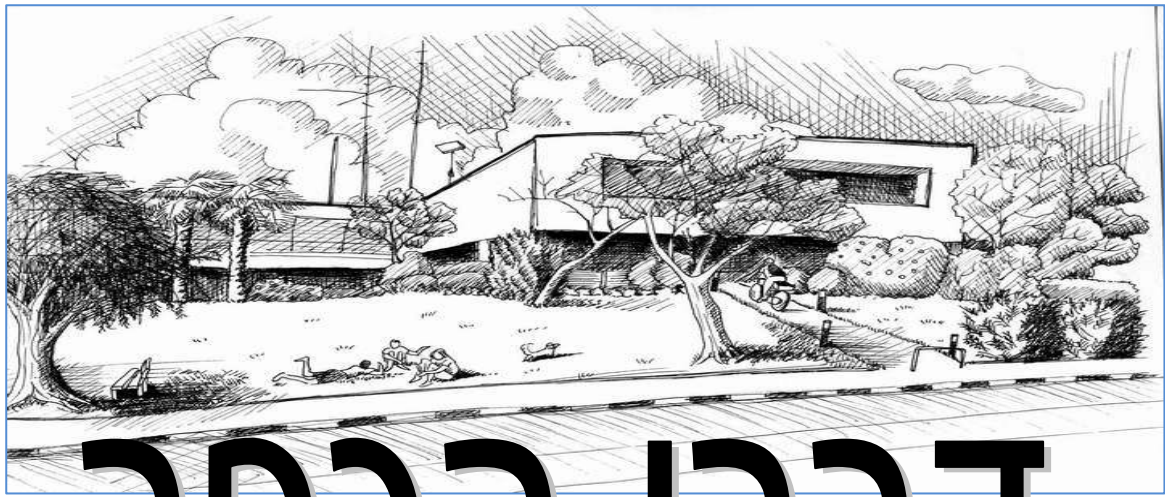

דברי הכפר

HAPPY NEW YEAR

שתהא זו שנת 2010 שנה מבורכת לעולם
הלוואי שתחזור אלינו היכולת להאמין במטרות נעלות, בתיקון
עולם, ובהתכוונות, ונזכה ביכולת לשאוב מהם כוח לברוא
מציאות טובה ובריאה.
עלינו ועל כל העולם.
ויבוא שלום

גיליון מס. 2185 * ט"ו בטבת תש"ע * 1 בינואר 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

3.1	רותי עמית ג'וני רייפין	7.1	אלה פינק שחר גדליזון יואל גליק (נכד) נעה זיו (נכדה-פרנק)
4.1	דינה כהן-ישר מיקה דוארי (נכדה- דוארי-עמית) גיל שפרונג	8.1	תמי פוטש ירדן גלעדי שרקי נילי בן-צבי (נכדה)
5.1	אילנה פרנק יובל ג'קסון אביגיל שושני אלון קוניגיס	9.1	אורי שובל מקס ישי פינק (נכד)
6.1	שני שובל אור-רב נבו (נכד-מרקוסון)		

מזל - טוב

ימי נישואין

מרב ואנדי בולדווין

מזל טוב מאוחר ומיוחד למעין אור ברט נכד לצביה קוניגיס למלאות לו שנה.

פירורי פרידה מ-2009

בשעה שפירורים אלו יראו אור, תשמע ברחבי הכדור הספירה לאחר לקראת שנת 2010, ושנת 2009 תתמקם לה בין דפי ההיסטוריה. בני המזל יזכו לנשיקה אוהבת, אחרים ינשקו את שפתי בקבוק הבירה או היין ואולי יביעו איזו משאלה לעתיד. העיתונים ושאר אמצעי התקשורת יהיו מלאים בסיכומים ובדירוגים שבסופו של דבר יובילו לתקוה חדשה: ששנת 2010 תהיה יותר טובה ולכך אף אחד לא יתנגד ורק נאמר אמון!

ומהזירה הכלל עולמית חזרה לביצה המקומית... "טיולי גדי" חזרו בשבת האחרונה למסלול, כאשר היעד הפעם היה קבר **יונתן בן עוזיאל**. לא נרשמו השתטחויות דרמטיות על הקבר בבקשה לשידוך... אבל היה כיף גדול לטייל בואדי המוריק בשמש החמימה של דצמבר ישראלי. קהל רב מפעוטת של בית רבן ועד לסבתות צעירות ונמרצות. כרגיל מי שלא בא הפסיד, אבל במקום להצטער אפשר תמיד להצטרף לטיול הבא.

אדי נמנוב הגיע לגבורות (80), וחגג את האירוע בקרב משפחה וחברים במועדון, בין החוגגים היו כמובן בנות הדוד הרבות. בנות "גמדא" וחברים רבים מאוסטרליה ודרום אפריקה, שהפליאו בשיר בשפת האפריקנס. הנכדים הרבים ברכו, אדי מאוד התרגש ובכלל היה שמח וכמובן גם מאוד טעים, בניצוחן של **קורין וגילי שפרונג**. לסיום שיחזרו הנוכחים את התמונה שלהם לפני העלייה למטוס שהעלה אותם ארצה, וקבעו להיפגש גם בחגיגות ה-90 וה-100 לפחות... ביום שישי הקרוב בשעה 10.00 משיכו החגיגות ב"מפגש" בהרמת כוסית מסורתית.

ודרך אגב ה"מפגש" חנך טלוויזיה חדשה וגדולה שנתרמה למענם, על ידי בנים מבחוץ - בהקרנת סרט. תודה לתורמים על היוזמה והמחשבה.

לוח הטיסות הנכנסות הביא אלינו לא מעט ביקורים שמנצלים את חופשת חג המולד לביקור מולדת קצר. **אבנר מרום** עשה שוב את הדרך מאפריקה הבייתה לבלות קצת עם המשפחה, שמשלמת את מחיר ההתפרנסות הרחוקה בנכר, ולא שכח ללכת להצביע לתוכנית המשק בקלפי.

את אותה הדרך עשה לשמחת המשפחה גם **גיל לוין** ונאחל לו שהות מוצלחת,

דינה ובנסון שני ואלון גדעון וסנדרה קפצו גם הם לביקור קצרצר כדי לשמור על קשר, כול הכבוד, נשמח תמיד לראותכם שוב. את האוקינוס חצה גם **מיכאל ארנברג** שבא לבקר את אמא **בקי** המגובסת בידה עקב שבר, ביקור מהנה והחלמה מהירה.

גם **שוש אפשטיין** המוכרת בכינויה (סבתאל"ה) ממשיכה להתהדר עם גבס על ידה בדרך להחלמה. נחמד מצידכן שאתן דואגות **לדורית ויניתה** לתעסוקה... אבל הן מעדיפות לראות אתכן בריאות ושלמות.

ודרך אגב בריאות, אם ראיתם לאחרונה גבר צעיר עם שיער מלבין העונה לשם ג'קי מסתובב באזור הנוי, לא טעיתם, זה באמת ג'קי אחרי שעבר טיפול אוורול (overall) במשאבה (לב), וחוזר במהירות לשגרה. רק בריאות והחלמה מהירה.

בכלל לכל החולים; בית חולים "זיו" בצפת יסתדר מצויין גם בלעדינו ולכן אנו מתבקשים/מצווים להיות בריאים.

יזמה אמנותית-ציונית של **דינה ובנסון** שלוקחים איתם לקנדה יצירות אומנות של **לילה בן אבי, מרקי ויעלי זיו**, אותם יציגו בערב ישראלי שהם מארגנים שם במאמץ הסברתי, ובתקווה למכירת העבודות של האומנים. שיהיה בהצלחה וכל הכבוד על היוזמה.

האלימות בכפר השכן **טובא-זנגריה** ממשיכה לשבור את השיאים של עצמה, וסוף טוב לא נראה באופק. עם או בלי קשר נגנבו ממשק הילדים המתחדש שני סוסים. מי שמע? מי יודע?

עומר נוי ואביב רוזנקרנץ סופרים את הימים לקראת החפש"ש (חופשת שחרור) ומתגעגעים לבנות הכיתה החוגגות באוסטרליה. הם מבטיחים לשלוח חבילות ל**ניב (פופו) דדוש** שלו עוד מצפה שירות ארוך, כולל לקחת אותו לחומוס המסורתי מידי יום שישי...

מד הגשם הולך וניצבע לו באדום לשמחת כולנו ונקוה שגם הגשמים החזויים השבוע יוסיפו לו אי אלו מילימטרים. לא שאנחנו מאמינים באמונות טפלות חלילה (טפו, טפו- חמסה, חמסה) ... רק שימשיך כך.

כנס ניצנה המסורתי המיועד בעיקר לחשוף את הי"בניקים לאפשרויות של שנת שירות, עבר בהצלחה ואנו מחכים לשמוע תגובות ורשמים.

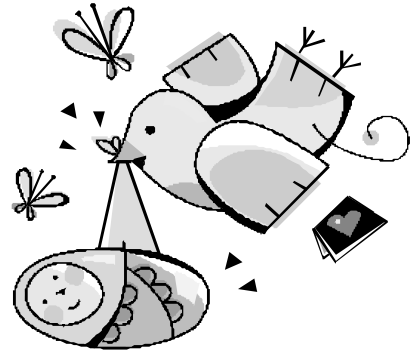
לא נטריד אתכם יותר מידי לפני השנה החדשה, ונסיים פה להפעם, באיחול שלנו, שיעבור לכם הכול ממול. שבת שלום, והרבה בריאות בשנה החדשה ובכלל. כמובן אם לא קשה... אתם כבר יודעים!

דורית אבי

אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל.

במזל-טוב
בת נולדה
לעינב ודוד תלם
אחות ליהונתן
נכדה לג'יין ואיזן
שפע ברכות ורוב נחת

אנו משתתפים בצערו של
אלן איסטון ובני המשפחה
עם מות האח

רוג'ר איסטון

בשיבה טובה
בלונדון

שלא תדעו עוד צער

נזכור

יח	בטבת תשס"ח	27.12.07	יענקל מנדזיגורסקי
יט	בטבת תשנ"ט	7.1.99	גב' ראי קולט
כב	בטבת תשס"ג	7.12.02	מיכל המאירי
כג	בטבת תשכ"ט	13.1.69	אסתר בנדר

התייחסות

כשברוך דיבר, תמיד מאוד התרשמתי כשהיה אומר " המבוגרים חיים פה בזכות ולא בחסד". אבל בקריאת סיכום ההנהלה מס. 18 הופתעתי לקרוא שני סעיפים, שלדעתי יפגעו בעיקר דווקא באותם מבוגרים שחיים ברשת הביטחון.

נושא מס. 2 קרן שניים, המבוגרים הם בדרך כלל, בעלי שיניים תותבות ולפיכך או שאין להם הוצאות בכלל, על טיפול שיניים לתקופה ארוכה או שפתאום יש להם הוצאות מאסיביות על טיפולים. איך יוכלו חברים אלה להתמודד עם תשלומים גבוהים פתאומיים בלי תמיכה מהקרן?

בנושא מס. 5, רכבי הקהילה, לרוב בעלי אמצעים יש רכב פרטי, אי לכך בכל פתרון שיוצע יש להתייחס לצרכים וגם ליכולת הכספית של החברים ברשת הביטחון.

כדי לשמור על הסנטימנט של "בזכות ולא בחסד" דרוש פתרון לבעיות הכלליות מבלי לפגוע בחברים התלויים ברשת הביטחון.

ג'יין תלם

הודעה

במשך יותר מעשרים שנה, כחלק מעבודתי, נהגתי לפנות ממרחבי הישוב את כל מה שלא זרקתם לתוך פי האשפה. מקררים ומכונות כביסה, עצים וברזלים וכל מה שהיה מונח במקומות לא ראויים. במשך אותן שנים פיתחתי גישה סביבתית של הפרדת חומרים ומיחזורם- (קיבלנו פרס, יופי!) -. לפני כשנה מצאתי שהעליות והירידות מהטרקטור הופכות ליותר קשות לי. אולי זה הגיל. אז לפני ארבעה חודשים פניתי אל הממונים וביקשתי רכב אחר להובלות הרבות שאני מבצע ברחבי הקבוץ. הצעתי גם הצעות. כאשר לא זז דבר קבעתי תאריך למציאת החלופה. המנכ"לית בכפר הנשיא לא הייתה מסוגלת, או שמא לא ראתה כנחוץ למצוא פתרון לנושא. אי לכך, מיום ה1 בינואר 2010 אני אחדל מעבודה זאת ולא אמשיך לפנות קרטונים וכו וכו שאתם זורקים. ויהיה ישובינו נקי.

טומי

שלום כפר הנשיא.

מין המשך של הביקור מהולנד.

וכך היה לימים. אחרי שההולנדים הנוצרים למען ישראל הלכו לדרכם ואחרי ששתלנו את הצבעונים שקבלנו, התיישבתי ליד שולחן העבודה וליד המחשב וכתבתי מכתבי תודה לתורמים שנשארו בהולנד הרחוקה והקרה. בינתיים הצבעונים כולם נבטו. כל יום אני מדבר איתם ומברכם שיהיו גדולים וגם שתהיה להם פריחה יפה. אני מדבר איתם בהולנדית היות וצבעונים הולנדיים הם...

ויום בהיר אחד קבלנו בדואר תשובות מהולנד: מספר תורמים כל כך הופתעו ששלחתי להם מכתב תודה כך ששלחו לנו מכתבי תודה חזרה. ברכות לשנה החדשה וגם ברכות חמות

לכבוד חג המולד. הם לא כל כך יודעים (ואולי דווקא כן...?!) שליהודים אין חג ביום "חג המולד". ההפך הוא הנכון. הרבה צרות היו לנו בגלל הבחור שהוא גיבורו של "חג המולד".

הרי לנו, יש חגים יפים כגון חנוכה, ראש השנה, פסח שבועות.... אבל בשבילים החג הוא חג-המולד. שיהיה להם רק טוב עם זה. אני אישית מאוד לא אהבתי לראות על עטיפת "דברי הכפר" תמונה של עץ האשוח המסמל את חג המולד הנוצרי.

שבת שלום.
מרדכי ברור.

אינטרנט

חתמנו זה עתה על חוזה להכפלת קו האינטרנט והבטחתי הסבר:-

ראשית כאמור רוחב הפס יוכפל, דבר שאמור לשפר הן את המהירות והן את איכות התקשורת בכלל.

לא אלאה אתכם בכך. מי שמעוניין בפרטים טכניים מוזמן לפנות אלי אישית

זהו מבצע של בזק שמאפשר למי שמתחבר לקו ה"מטרו" (הקו החדש המהיר) לקבל את החיבור במחיר מיוחד לרגל השקת אותו קו מהיר. כפי שכבר כתבתי, מחירי האינטרנט יועלו הן לכיסוי הרחבת הקו וכן לאור העובדה שמחירי האינטרנט שלנו לא שודרגו מעולם, דבר שהיה צריך להיעשות מזמן ודחיתי כמה שהיה ניתן. מדובר בהעלאת מחיר של דולרים בודדים לחודש.

בנוסף בדקנו אפשרויות חיבור נוספות כדי לתת אפשרות לבחור. מה שמצאנו עד כה לא נראה מלבב במיוחד אבל הנה הפרטים:

בפגישה עם הוט נמסר על ידי נציג החברה:-

הוט יכולים לאפשר אינטרנט על גבי הכבלים לאחר מילוי מספר תנאים עלות החיבור דרך הוט כולל: תשלום למוביל (הוט), תשלום לספק (בחירה של המשתמש) ותשלום על השימוש בתשתית שלנו (יש לזכור שתשתית "הוט" שייכת לקיבוץ עם כל הכרוך בכך)

בנוסף הקיבוץ יצטרך לחתום על אישור שימוש בהוט אצלנו לצרכי אינטרנט כמו כן יהיה כל משתמש חייב לחתום על הסכם אי תביעה של הוט למקרה של שיבושים ובעניין זה הכוונה היא לכך שבמערכת של הוט אצלנו ישנם שיבושי רשת רבים הדורשים מהחברה לנתק את הקו היוצא. מדובר כיום בחיבור דרך VOD ומחר ניתוק ה-UPLOAD של האינטרנט עלות משוערת לחודש: בערך 40 ש"ח למוביל וכנ"ל גם לספק שיאפשר רוחב פס מינימאלי.

על זה יש להוסיף תשלום כלשהו לקיבוץ על השימוש ברשת הכבלים בכלל. סה"כ עלות משוערת התחלתית לחודש - לפחות 100 ש"ח ומעלה. כמובן שעלויות אלו תעלנה עם עליית רוחב הפס שיידרש

בפגישה עם נציגי בזק נאמרו הדברים הבאים:

בזק יכולה לאפשר שימוש בקווי הטלפון הקיימים לצרכי טלפון ואינטרנט גם יחד לצורך זה יוכנס מכשיר מיוחד למרכזיה שבזק תספק בחינם ולכל מצטרף יסופק בנקודת הקצה, מודם של בזק, אף הוא בחינם. יידרש מהמצטרף לחתום על חוזה מראש לשנה לפחות.

בזק יפעילו מערכת כזאת בתנאי שיהיו לפחות 25 משתמשים חתומים בחוזה. יציאה מסיבה כלשהי של משתמשים מקבוצת ה-25 עלולה לסכן את המערכת לגבי שאר הקבוצה.

העלויות דומות לאלה של הוט כששוב: בזק הוא המוביל ועל המוביל ישב ספק האינטרנט (לבחירת המשתמש) ובנוסף שימוש במערכת קווי הטלפון של הקיבוץ שידרוש עלות מסויימת לצרכי אחזקה וכו

פגישה עם קווי-זהב 012

ישבנו גם עם ספקית האינטרנט 012 ומהם קבלנו חוסר עניין בולט כבר לפני שנתיים. בכל זאת "סובבנו להם את היד" והם הגיעו לפגישה נוספת אך ללא תוצאות שכדאי לדבר עליהן

ולסכום:-

אני יודע שלפחות לחלק מכם הדבר רק מוסיף בלבול אבל בעבודה מול חברות חוץ, זה מה-יש.

אני מודע גם לכל מיני בעיות אינטרנט שעולות מדי פעם. אנחנו מטפלים בהם כמיטב יכולתנו אבל אם "יכולתנו" אינו מספק מישהו, הרי לשם כך הבאנו עוד אופציות

בגדול, חיבור אישי לאינטרנט נראה אמנם קוסם אבל זכרו שיש לנו כוח רב כקליינט גדול ולכן גם העלויות הזולות בברור מהמוצע לעיל. האופציות פתוחות. אני מקווה שתחליטו בכל זאת להישאר באינטרנט שלנו. זהו המערכת היחידה שהיא באמת "שלנו" על כל הכרוך בכך

לחובבי מידע טכני בלבד

למי שמעוניין במעט סיפורי טכנולוגיה, הרי הם לפניכם:
 כשמדברים על "רוחב פס" מדובר בכביש דו סיטרי. יש את המסלול הנכנס שבו
 בדרך כלל משתמשים להורדת דואר, להורדת סרטים ומוסיקה וכו'. וישנו
 המסלול היוצא המשמש לשליחת דואר, להעלאת תמונות וכו' לאתר באינטרנט.
 המסלול היוצא חשוב כשעוסקים בהורדת קבצים בכלל.

בעולם האינטרנט מספקות החברות השונות, כביש דו סיטרי כזה לכל לקוח
 כשה"כביש" הוא מאד לא סימטרי. המסלול הנכנס גדול פי 10 מהמסלול היוצא
 וזאת על פי ההנחה שלקוחות לרוב מורידים חומר ולא מעלים לאינטרנט. זהו
 חיבור "אסימטרי" וכשספק מוכר רוחב פס של 1.5 מגה-בייט בדרך כלל לא
 מדברים על המסלול היוצא שיהיה במקרה זה רק 0.15 מגה-בייט. נוח להתעלם
 ממנו.

אבל מי צריך כל כך הרבה מסלול יוצא? תשאלו. אז ככה, במקרה של שיתוף
 קבצים (הורדת סרטים וכו') הדבר פועל כך: אתה מחפש סרט כלשהו והמערכת
 מוצאת את הסרט ב 1, 2, 5, 10 או 20 מחשבים פרטיים שגם הם משתמשים
 בתוכנת ההורדות הזו. "המחיר" של הורדת סרטים מהירה יותר הוא לאפשר
 לאחרים להוריד מהמחשב שלך סרטים שנמצאו על יד המערכת, במחשב
 האישי שלך. (על הסכנות שבכך - בהזדמנות אחרת). לכן אם המסלול היוצא
 שלנו הוא קטן, האפקט יהיה שההורדות שלי ממחשבים בחוץ, יהיה קטן יותר.
 לכן בשיתוף קבצים יש צורך במסלול יוצא רציני.

אצלנו המסלול היוצא משתווה למסלול הנכנס ולכן הורדת קבצים אמורה להיות
 מהירה יותר במסלול שלנו "חיבור סימטרי" לעומת בחוץ ("חיבור אסימטרי")

דבר נוסף שלא רבים מודעים לכך הוא:
 כשמורידים דואר רציני או סרט גדול וכו' הדבר פועל בצורה קצת שונה ממה
 שניתן היה לחשוב.
 באינטרנט כל החומר עובר בחבילות מידע (פקטים) וממילא כשהחומר המורד,
 גדול מיחידה בסיסית זו, הרי שהו מפורק לגורמים ונשלח בפקטים נפרדים
 ולעיתים גם במסלולים שונים.
 לדוגמא אני מוריד סרט שנמצא באיזה אתר באוסטרליה. הסרט מחולק, נניח ל-
 50 פקטים וכל פקט נשלח בנפרד ליעדו. מערכת האינטרנט יודעת לפרק,
 לשלוח, לקבל ולהרכיב חזרה את הסרט ואנחנו לא מרגישים כמעט בכל
 העבודה הזו. עד כאן אין בעיה. אבל... המחשב שלי בבית התחבר לאותו אתר
 באוסטרליה ובמשך כל זמן ההורדה הוא "מדבר איתו" משהו שבלשון בני אדם
 ישמע בערך כך:
 "הלו אוסטרליה אני רוצה את הסרט הזה", "כאן אוסטרליה קבל פקט ראשון",
 "או קיי", ממתין לפקט הראשון, "אוסטרליה, תודה, פקט ראשון הגיע",
 "אוסטרליה: אפשר לשלוח את השני?", "כן אני מוכן, שלח" וכו'... וכו'...

תבינו שיש כאן דו שיח רציני ואם במקרה אני לא מגיב לשרת באוסטרליה, הוא ימתין ולא ימשיך לשלוח פקטים. עקב מסלול יוצא קטן מדי ייתכן שההודעות שלי יתקשו להגיע ליעדם ולמרות שהמסלול הנכנס גדול ואפילו ריק, לא יזוז שום פקט כי באוסטרליה לא שומעים אותי. פקק תנועה! כאמור המסלול היוצא והנכנס אצלנו שווים ובעיות מסוג זה פשוט לא קיימות

נראה לי שמספיק לפעם אחת, לא? מי שמעוניין, אני די אוהב לדבר על הדברים האלה (רמז דק)

בינתיים שלום ולהתראות
בברכת גלישה נעימה - דוד אלמן, בשם צוות התקשורת

איפה הם היום?

החל מהשבוע הבא, אני רוצה להתחיל עם מדור חדש בדברי בשם "איפה הם היום?" מדובר בבני משק ולפי כיתות.

אם אתה ומשפחתך רוצים לנדב לי מידע על המצאות, עיסוק וכו' על בני משפחתך, הנכם מוזמנים להשאיר לי הודעה בת.ד, או בפלאפון.

את הסיפתח אפתח עם כיתת הירדן אשר חוגגים 50 השנה.

כל טוב – שר מק'לוקלין – 050-3866361

מוני מים

אנו מבקשים מהדיירים לפנות מסביב למערכת המים הראשית בבתיים בכדי לאפשר לנו גישה לעבודה.

בשבוע 2/01/2009 מרכיבים מונים בשכונת הרכס, ממש' מסר עד מש' תלם פוטש

תודה על שיתוף הפעלה

יובל והרולד

בדף הירוק התפרסמה כתבה על גילה דוארי עמית. היות והגיליונות הללו לא הגיעו לקיבוץ. הבאנו אליכם קטעים מהכתבה - אלה הקשורים לכפר הנשיא. את הכתבה המלאה בליווי תמונות תוכלו לקרוא, בדף הירוק באתר הקיבוצים. באינטרנט.

בחרה בחופש עלי קדם

סיפורה המרגש של גילה עמית-דוארי, שעזבה את העולם הדתי, שבו הייתה מורה ומדריכה, ושבה הביתה: "בכפר הנשיא למדתי פשטות, הסתפקות במועט, אנושיות, התחשבות בזולת, וגם קשר לטבע ולמרחבים"

הקרוואן של עמית-דוארי משדר אווירת שאנטי. בחוץ מוצבת ספה ישנה ועליה כמה כריות. על המדפים ספרים מהסוגה שנהוג לכנותה "רוחנית". אני מבחין בקובץ "ואני תפילתי", שירת התפילה של משוררים בני זמננו, ובספר שירי לאה גולדברג. "נמצאים פה בשכונה חברה מיוחדים", אומרת עמית-דוארי, "התגבשה פה מין תרבות שכונתית, לפעמים אוכלים יחד, וכל שבוע לומדים את פרשת השבוע, נפגשים לשיר ולנגן". היא אישה מרשימה, רהוטה, שאינה חוששת לחשוף את הספקות ואת המשברים שליוו את חייה.

מה הלאה?

הוריה, ממקימי כפר הנשיא, הגיעו שניהם מאנגליה: אמה נולדה שם, ואביה היה בקבוצת הילדים היהודים שהוברחו מגרמניה לאנגליה. "גדלתי במרחבי פרא ובזולת, בתחושה של הרבה חופש, אבל החופש הזה היה כרוך גם בתלישות. התלישות התבטאה בשאלות שלא קיבלתי עליהן תשובות. מגיל צעיר לא הלכתי בתלם. טיול חתונה דת משפחה מצפה נטופה ילדים

ואז חזרת לכפר הנשיא.

.....

מצאת קיבוץ שלא דומה בכלל לקיבוץ שעזבת, עם הפרטות ומשכורות. התאכזבת?

"זה לא הפריע לי. הרי גם אני עברתי שינויים רבים. אני חייה את חיי, רוצה להתערבב, אוהבת מאוד את האווירה שפה. גרתי בהרבה מקומות, ואין כמו כפר הנשיא. יש פה חום בין כל הדורות והגילים, שלא פגשתי באף מקום. ונשארו גם דברים מהקיבוץ הישן, למשל חגים משותפים. אני ביחסים נפלאים עם אמו של בעלי לשעבר. בכלל, השלב הדתי שעברתי לא גבר על הצד הקיבוצי שלי. בכפר הנשיא למדתי פשטות, הסתפקות במועט, אנושיות, התחשבות בזולת וגם קשר לטבע ולמרחבים. אלה דברים שלא הגיעו אליי מתורה או מהלכה כלשהי. בנשמה שלי נשארת קיבוצניקית, ואני גאה בזה. אפילו הדוסים זיהו אותי ככזו. פעם, כשהיו שואלים אותי מאין אני, הייתי אומרת - אני גרה במקום זה וזה, אבל אני מכפר הנשיא. היום אני כבר לא צריכה לפצל את התשובה. חלאס הפיצול. בכיף.....

... כדאי לכם לקרוא. בהערכה רבה: שושנה שרקי.

דברי החמור

קוראים נאמנים של המדור פנו אליי בסבר פנים חמור (משחק מילים לא משהו...) והפנו את תשומת ליבי שהמדור נושא אופן שוביניסטי משהו, ועוסק כול הזמן בעינייני חמורים, ולא מזכיר כלל את נקבת החמור, הלא היא האתון. אתה יודע אמרו לי, כבר בתנ"ך מוזכרות דווקא האתונות. הרי זכור לכולם מה שנאמר על שאול המלך, שהלך לחפש אתונות ומצא מלוכה... שלא לדבר על כך שכמעט כול מי שעלה לתורה בשנת בר המצווה, אצלו בכפר, זכה לקרוא את פרשת בלעם, ואתונו המפורסמת שפערה את פיה והפכה אותו ממקלל למברך.

כלל נוסף ידוע הוא שלמעשה כל מי שמבין בעינייני רכיבה וחמורים, מעדיף לעשות זאת על גבן של אתונות נקבות ולא של החמורים הזכרים. (מעניין באמת למה???) ובכן לקחתי זאת לתשומת ליבי ואשתדל להבא לתת לנקבות החמור את הכבוד הראוי.

בחיפוש אחר עיליות חמורים הגעתי כמובן לדמות הירושלמית האגדתית **אברהם סורמלו** שכולם בטוחים שהוא כורדי אבל למעשה הוא גרוזיני טהור וזו לא בדיחה... **סורמלו** זה ידע לספר על מוכר קרח בירושלים של לפני מקררי ה-side by side וה-non frost שהיה מסתובב בעיר על עגלותו הרתומה לחמור ומכריז בקולי קולות על מרכולותיו: "קרח, קרח" תוך שהוא מצליף בבהמה המסכנה. ערב אחד כשחננו העגלה והחמור בביתו של אחד ממקובלי ירושלים ומוכר הקרח עלה לבית לספק את הסחורה, שמע המקובל קול לחישה מכיוון החמור. התקרב אליו המקובל והנה החמור פוצח את פיו ואומר לו: אך יא רבי, איזה חיים קשים יש לי, רק צרות. נדהם המקובל לשמוע חמור מדבר ושאל אותו לפרש העניין. אמר החמור: "פעם הייתי צדיק גדול, חטאתי, והנה התגלגלתי בגלגול נשמות לגופו של חמור, כדי לכפר על מעשיי. אבל לא הייתי חוטא כזה גדול, שמגיע לי עונש כה כבד שמטיל עליי הבעלים שלי, "עבד כי ימלוך". הוא מעביד אותי בפרך, מתייחס אליי כמו אל בהמה, נותן מנתי במשורה. אתה מקובל וקדוש, אולי תוכל לדבר אל ליבו שישנה יחסו אליי". הסתכל המקובל על החמור וענה לו. אתה הרי יודע לדבר, גש אליו בעצמך ודבר איתו. "השתגעת" אמר החמור תוך שהוא זוקף את אוזניו הארוכות. "רק זה עוד חסר לי, אם הוא ידע שאני יודע לדבר, הוא גם יכריח אותי לצעוק: **קרח, קרח...**"

מכיוון שאני כותב את הסיפור מזיכרוני, איני בטוח מה המקור ומה פרי דמיוני. אני מקווה שלא קילקלתי ל**סורמלו** שום דבר, כי עם ירושלמים אני לא מתעסק... כול קשר למציאות הוא על אחריות הקורא...

ציטוטו של חמור:

הסופר **הרמן הסה** כתב באחד מספריו: **מורה מעדיף חמורים אחדים בכיתתו מאשר גאון אחד ויחיד...**

אבי רוזנקרנץ

מגדל – אור בגבעת צפת

כל הבלגאן התחיל אצלי בדיוק לפני שבועיים. השתתפתי במועצת המנהלים של "מטבל אבוקדו" ועם סיום הישיבה קמתי על מנת לחזור לכפר הנשיא ואז גיליתי שרגלי מרדו בי וסרבו לתפקד. היות וגם הרגשתי קצת בחילה התקשרתי לארגון "נט"ל" והם הודיעו לי שישלחו מיד ניידת של טיפול נמרץ. לא עבר זמן רב ופרצו לחדר הישיבות של פיתוח הגליל 'פארה- מדיקים' עם מוניטור גדול. חיברו אותי למוניטור, וכשיצא ממנו הפלט שאלתי בחרדה: "נו יש לי דום לב?" הפרה-מדיק צחק והשיב: "במצב של דום לב לא לא היית מנהל שום שיחה איתנו, אלא אך ורק עם בורא העולם - אם באמת הוא שם ואם היית מוצא אותו. אבל לענייננו אין לך התקף לב!"

"אז אני יכול לחזור הביתה?"
 "לא בדיוק, ניקח אותך לבי"ח בצפת לראות אם יש נזק כלשהו".
 אז משכיבים אותי על האלונקה ומסיעים אותי לצפת.
 די מאכזב, זה לא כמו בסרטים, אין סירנה, אין אפילו חמצן, ועל ידי יושב בחור צעיר ונחמד ואני ציפיתי לאחות צעירה דומה קצת לג'וליה רוברטס, או לזיטה ג'ונס להחזיק את ידי ולעודד את רוחי!
 מכניסים אותי לחדר מיון על האלונקה. לא נעים, כולם מסתכלים עלי וסביבי הרבה רעש ובלגאן. ואז פתאום אני מבחין בדמות מוכרת באמצע האולם - מישו מחלק הוראות ומנצח ביד בטוחה על כל המהומה ונראה לי כמגדל- אור של ממש בים סוער.
 אני מנפנף לו ביד בשמחה ודודיק שלנו מסתכל אלי כלא מאמין "ברוכים הבאים קולין, אל דאגה, כאן תקבל טיפול טוב". אז הוא מסביר לי שסיים זה עתה את המשמרת שלו ופונה למחליפה "תטפלי היטב בחבר היקר הזה שלנו!"

איזה יופי אני כבר "חבר יקר" ולא עוד איזה מסכן שכוב על אלונקה. ואז צוות הרפואי נוחת עלי מכל הכיוונים ועם אין ספור מכשירים. לבסוף הרופאה מסבירה לי -

"היה לך אירוע מוחי קל, אבל חייבים לאשפז אותך במחלקה".
 אני מנסה להסביר לה שזה לא טוב, ועדיף לי לדחות את הטיפולים למחרת מכיוון שבאותו יום בשעה 18.00 בדיוק ישנו משחק כדורגל גורלי בין ארסנל לבין ליברפול. ולא סתם עוד משחק כי אם ארסנל תנצח היא תתקרב מאד לפיסגה (בשבת גם צ'לסי וגם מנצ'סטר יונייטד כשלו), ולנצח את ליברפול לא קל ובוודאי אם אני אהיה לא שם להסתכל במשחק ב- SUPER SPORT 3 ולעודד את ארסנל! אבל משום מה הבחנתי שלאותה רופאה נחמדה אין שום מושג על המתרחש ב-premier league.

פתאום אני מבחין שנכנסה למיון תגבורת רפואית אדירה כי עכשיו "wifo" מגיעה.
 כל כך שמחתי שאפילו שכחתי מארסנל (שאגב כן ניצחה גם בלי העזרה שלי).

קיבלתי טיפול יעיל ונדיב פרט לחקירות הרפואיות שעברתי (לדעתי גם במשטרה וגם בשב"כ יכולים ללמוד מבי"ח צפת).

חוקר א (אח ראשי): "למה לא לקחת תרופות עבור פירפורי הלב שלך? חוקר ב (רופאה בכירה): יש לך פירפורים ללא שום טיפול תרופתי כבר במשך 15 שנה. איך זה יתכן?

חוקר ג (ראש מחלקה): יש לך עודף אדיר של שומנים בדם! איזה כדורים לקחת להוריד את רמתם? לא יתכן שלא לקחת כלום.

מה יכולתי להשיב? שלדעתי גוף האדם הוא לא כמו זה של מכונית שבה מחליפים גלגל ואין השפעה על איכות המנוע. אצלנו בגוף הכל קשור לכל, ולא התלהבתי מלהכניס תרופות חזקות לגוף. אבל במבחן התוצאות שגיתי, כי בסופו של דבר איזה קריש דם בודד, כן החליט לפני שבועיים ללכת לטייל מפרוזדור הלב שלי, נכנס לחלל המוח ועשה שם קצת בלגאן, לפני שנעלם.

בבוקר בביקור הרופאים – נכחו שש נפשות טובות - שניים יוצאי ברית המועצות לשעבר, שניים מישראל מהמגזר היהודי ושניים מהמגזר הערבי, כמו איזה מיני ועדה של האו"ם. אני פונה אליהם "רבותי יש לי בעיה!" שקט מתוח בחדר ואני רואה איך הם שואלים את עצמם במה נכשלו?

"אני משתתף בטורניר שח-מט וכרגע אני מוביל, אם אשתחרר ביום שישי יהיה לי מספיק זמן להתאמן לפני הגמר ביום ד'. אם אפסיד אז הבן שלי (שהוא כרגע במקום שני) ינצח בטורניר".

וואו! איך הם שמחו לשמוע זאת.

"יופי, תן לו לנצח! מגיע לדור הצעיר". קל היה להבין שכולם היו בדיעה אחת!

שאלתי את עצמי, מה אם ההגינות "fair play", אבל הרגשתי שחבל על הזמן לדבר על הגינות עם ועדה של האו"ם!

ואז ראש המחלקה ענה לשאלתי.

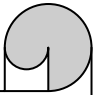
"לא נוכל לשחרר אותך לפני עד שה- IRN בדם שלך יהיה ברמה מספקת או בשפת העם "לא תשתחרר עד שלא נדחוף לך כל כך הרבה קומאדין שזה יצא לך מהאף, ותבין שכאשר רופא ממליץ על תרופה, אתה תיקח אותה ואפילו תבקש עוד!"

פתאום הבנתי שבוודאי אותו רופא עשה את הסטאז' שלו בבי"ח באחד מהגולגים במזרח סיביר.

בעוד יומיים גמר הטורניר. אם במקרה אנצח, זה לא יהיה בגלל איזה כשרון שלי, אלא פשוט המזל. כי בעולם השחמט אין חוק נגד נטילת סמים! ומי יכול לגבור עלי לאחר שקבלתי מינון יתר של קומאדין.

ק ו ל י ן

יש לי כאן הזדמנות נהדרת להוסיף כמה מילות תודה, ראשית כל לגבי ולחיה בפיתוח הגליל שלא רק עזרו לי עם האמבולנס, אלא אף הסיעו מיד את המכונית שלי לכפר הנשיא, על מנת להקל על ג'נט להגיע לצפת. אין ספק שעשו מעל ומעבר.

ליניתה, לטוטסי ולצוות המרפאה שללא מרפאה פעילה (עקב שיפוצים) דאגו לכל צרכי בסבר פנים כל כך יפה. ל- wifo שהיתה עדיפה אפילו על ג'וליה רוברטס או זיטה ג'ונס, ולכל החברים והידידים שהתקשרו לשאול לשלומי ולעודד את רוחי.

זה עזר מאד כי מהרוח שלנו זורמות כל האנרגיות הגופניות.

קולין

תודה רבה לכולכם!

ברוכים הנמצאים

ביום חמישי שעבר נפגש פורום של חברים ובעלי תפקידים שונים בקהילה יחד עם תושבי ההרחבה במועדון.

אחרי ארוחת ערב קלה ומכובדת שהוגשה לאורחים, רוי ב. שהוא מרכז ועדת קליטת תושבי ההרחבה נשא דברים וסיפר לנוכחים החדשים קצת על המוסדות השונים שיש בכפר הנשיא אחר כך סיפרה מעיין פ, על החגים והתרבות, נורית א, הרחיבה על חב"ר (חברה בריאות רווחה). רותי ע, הציגה בגאווה גדולה את ספריית המבוגרים והילדים, שרית ק, דיברה על מערכת החינוך שלנו, וגדי ע, סיפר על קבוצת המטיילים שמתארגנת מדי כמה שבועות בשבתות. תוך כדי הצגת הדברים התנהל דיון ונשאלו שאלות.

בקיצור היה ערב נחמד וחיובי שמציג לפני חברי ההרחבה את הפעילויות השונות והשירותים הרבים שיש לנו להציע בפניהם, בשם תושבי השכונה דיבר וסיכם שלומי כהן נאה (תושב השכונה). הוא סיפר על היחסים הטובים שנרקמו בין הקהילה בכפר הנשיא ותושבי השכונה, הוא ציין שלמרות שיש בעיות נראה שיש להם פתרונות ושהם מקווים שדברים יסתדרו בהמשך, הם מאד אוהבים את המקום ונהנים להיות חלק מהקהילה של כפר נשיא.

תודה לקורין והצוות של האירוח כפרי עבור הארוחה הנחמדה והאירוח, ולרוי ב, על ארגון המפגש, ולסיכום שנזכה לעוד הרבה מפגשים כאלה,

וכמו שכבר כתבתי בכותרת **ברוכים הנמצאים ולהתראות במפגש הבא,**

סוף שבוע נעים ורגוע לכולם ושבת שלום.
ארי שטיינר

מי יתן ושנת 2010 תהא השנה שתביא שלום על העולם.

הפינה הויזואלית

דוד אלמן

שבת שלום

Parents Page 01.01.10

Village News:

We're now on the official countdown to the end of 2009 and the beginning of 2010. (Between Thursday and Friday). Some people will kiss each other and some will kiss the bottle, but we can only hope that 2010 will be better than 2009!

Gadi's hikes have started again. Last week saw a group go up to Amuka and come down the wadi to the grave of Zadik Yonatan Ben Uziel. Everything was green and the day was just cool enough to make walking a pleasure.

Eddie Nemenov turned 80 and had family and friends around to celebrate, including a number of girls (women?) who used to work in Gamda and friends from his days in Australia and South Africa. Corrine Srpung handled the catering and Eddie and friends have made a date to get together at 90 too. This Friday he will also celebrate in the Mifgash at 10:00.

Speaking of the mifgash, they are now the proud possessors of a new, large, flat screen TV to show movies on. This was donated by KH kids from outside.

Avner Merom is here for a visit with the family.

So is Gil Levine (but a different family).

Gideon and Sandra Levi, Dina and Benson Honig with kids Shani and Alon also came for a visit. Michael Ehrenberg is here to visit mom, Becky, who has her arm in a cast (from a fall) and we wish her well.

Shosh Epstein also has her arm in a cast, so I guess we're drumming up more work for physiotherapists Dorit and Yanita.

If you've noticed a white haired man working in gardening it's only Jacky. He had a bit of problem with his heart and had an overall (suction) done. But he's fine now.

It's possible for the Ziv hospital to actually keep working without us adding patients, so juts a reminder to stay healthy!

Dina & Benson decided to add a bit of Zionist fever to their lives in Canada and are taking back art works by Liela Ben-Avi, Marky Marcuson and Yaeli Ziv which they will display during

an evening explaining Israel to their neighbors. They hope to be able to sell the pictures too as well as give some good PR for the cause.

Things have been heating up in Tuba but this may have no connection with us. What does, is that 2 of our horses were stolen....anyone hear or see anything??

Omer Noy and Ziv Rosenkrantz are counting the days before they get vacation for mustering out of the army. Could be they already miss their classmates, some of whom are already living in Australia. They promise to send gifts back to Niv (Popo) Dadush who still has a ways to go in the army.

Rain again this week so the gauge s rising. May it continue to rise every week!!!

The Nitzana convention which is designed to interest our 12th graders in doing a years service before the army was held with it's usual success. Now we wait to hear who get to do what and where.

May you all have a very pleasant Shabbos and we'll meet again in the new year!

The Rosenkrantz family

Birthdays:

03.01	Ruti Amit Joanie Raipin	04.01	Dina Cohen Yeshir Mica Doari (Amit-Doari g/daughter) Gili Sprung
05.01	Elana Frank Yuval Jackson Avigail (Frank) Shoshani Alon Koenegis	06.01	Shani Shuval Or-Rav Nevo (Marcuson g/son)
08.01	Tammy Potash Yarden Giladi Sharkey Nili Ben_Zvi (g/daughter)	07.01	Ella Frank Shachar Gedalizon Joel Glick (g/son) Noa Ziv (Frank g/daughter)
09.01	Uri Shuval	09.01	Max Yishai Fink (g/son)

Opps! We missed out!

So special birthday greetings to one year old Or Barth (Tzvia Koenigis' grandson)

*Mazal Tov to:
David & Einav Telem and son Jonathan,
and to Jane & Izak Telem-Potash
On the birth of a new daughter, granddaughter*

*Mazel Tov to:
Orly (Goldberg) & Raffi
And to grandparents Aviva & Benny
On the birth of a son, grandson*

Notices

During the past 20 years I've been gathering all throwouts: chairs, stoves, cartons etc. that accumulate by the garbage depots, separating them for recycling and otherwise disposing of them. During the past year getting on and off the tractor and lifting heavy items has become rather burdensome. I have told the powers that be of the problem and offered various solutions, none of which has been acknowledged. Therefore, as of 01.01.10 I will no longer be picking up cartons and throwouts by the garbage depots. Hope we can all manage to keep our village clean and free of unwanted, unattractive mounts of throwaways.

Tommy Amit

Starting next week, Shar (Jackson) MacGLoghlin will start a new column in the Village News: "Where are they now?" – going class by class and telling us where all the kids who grew up here, and no longer reside here, are living. She will start with Kitat Hayarden. Have info? Please pass it on to her at: 050-3866361

We have just signed an agreement with Bezeq to double the width of our internet cable. This is supposed to make it faster and give better resolution. Anyone wanting to have the super quick "Metro" cable will be able to do so at a reduced rate. (Please contact me). And, as I mentioned previously, the price of internet, which has never been upgraded, will now go up a little bit per month.

In a meeting with Hot staff, they offered a possibility of hooking up to the internet via their cables (VOD) and cancelling the Upload but this will cost 40 NIS a month and an additional 100 NIS a month to use kibbutz web system: a bit prohibitive. More about costs later.

David Ellman

Heartfelt condolences to Alan Easton and family
On the loss of his brother, Roger Z"l (London)

Commemorations:

27.12.07	Yankel Mendzagorsky	בטבת תשס"ח	י"ח
07.01.99	Mrs. Raye Collette	בטבת תשנ"ט	י"ט
07.12.02	Michal Hameiri	בטבת תשס"ג	כ"ב
13.01.69	Esther Bender	בטבת תשכ"ט	כ"ג

I've always been very impressed when Baruch has said that the vatikim live here by their own right and not on the benevolence of others. That's why I was surprised to read the #18 meeting of the steering committee, where some of those rights have been unabashedly put aside.

Item 2 - Dental Insurance has been disbanded. The vatikim usually have long periods when they need no treatment but then suddenly need substantial amounts for false teeth, etc. How can we disband the collective insurance and leave them with no alternative but to request help (charity?) in dealing with these expences?

Item 5 - kibbutz cars - Most people own their own cars now, but most of the vatikim are still dependant on the kibbutz cars in order to get anywhere.

Changing the rules still means that we still have to ensure that the rights and needs of the vatikim are still being met.

Jane Telem